

Palmsöndagen

Psalmer: 135, Ps118, 441, 446, 230

Texter: 2 Mos 13:6-10, Hebr 2:14-18, **Mark 11:1-11**

Nåd vare med er och frid av Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, dig tillhör all ära. Kom till oss i ditt ord, fridens evangelium och regera i våra hjärtan så att vi ärar dig med allt vi gör och säger, och sedan lovprisar dig i uppståndelsen i all evighet. Amen.

Evangeliet skildrar hur Jesus rider in i Jerusalem på söndagen före sitt stora lidande. Vi ska reflektera kring några detaljer som evangelisten Markus lyfter fram i sin återgivning. Det första är att Jesus visar sin makt när han förbereder sitt intåg. Vi förstår att han är en majestätisk kung som vet allt.

Jesus befälde sina lärjungar att gå in i byn framför dem för att hämta ett åsnefölet som stod bundet där. Det var ett ungt djur som ännu ingen suttit på. Till deras heder ska sägas att de gav sig iväg och gjorde som han befallt dem. De ifrågasatte inte hur han kunde veta att det stod ett åsnefölet bundet i byn framför dem. Hur kunde han veta att ingen suttit på fölet och att ägaren skulle skicka iväg det med dem. De litade på att Jesus visste mer än dem och att Jesus aldrig skulle sända dem på ett hopplöst uppdrag. De oroade sig inte för att ägaren skulle vägra släppa iväg fölet. De litade på att Jesus hade kontroll över en situation som de inte kunde överblicka.

Vi ska inte heller ifrågasätta Herren och hans vilja utan gärna göra och leva så som han befallt oss i sitt ord. Vi kan lita på att han vet allt och att han vet bäst. Han är vår kärleksfulle Frälsare som bara vill oss väl här i livet och sedan i evighet. Han förstår allt, vi förstår bara en liten del. Han vet allt, förstår allt och älskar oss mer än någon annan och har bara goda avsikter med allt han befäller. Då vi vet hans vilja, då vet vi också vad som är bäst för oss. Ja, det är först när vi lär känna hans befallningar och vilja som vi börjar förstå vad som är bäst för oss. Vi ska tänka på att allt är skapat genom honom och till honom -också vi själva - och att han frälst oss. Utan honom förstår vi inte ens meningen med våra liv.

Jesus visade att han är en majestätisk kung också på ett annat sätt. Han inte bara visste att åsnefölet stod bundet i byn framför dem. Han verkade också med sin makt i ägarens hjärta så att han skickade iväg fölet med lärjungarna. Att ingen suttit på djuret innebär svårigheter första gången. Men Jesus hade full koll så att fölet villigt bar honom.

Lärjungarna hade befarat att det skulle kosta honom livet att gå upp till Jerusalem. Pilgrimerna tvivlade på att han alls skulle komma till högtiden med tanke på att överstepräster och fariseerna hade gett order om att den som visste var han fanns skulle tala om det så att de kunde gripa honom. Men Jesus hade planerat sin ankomst och söndagen före sin död genomförde han sin plan att rida in i den stad vars ledare var redo att döda honom. Han hade flera gånger förutsagt att lidande och död väntade honom i Jerusalem. Frivilligt, ödmjukt och samtidigt majestätiskt, kom han nu till Jerusalem för att allt han förutsagt skulle gå i uppfyllelse. Han gjorde det på ett sätt så att alla kunde förstå att han inte var ett hjälplöst offer för övermäktiga fiender. Nej, han visade att han som en majestätisk men ödmjuk kung frivilligt överlämnade sig i onda mäns händer för att med sitt offer återlösa alla människor från syndens, dödens och djävulens makt för att vi skulle leva under honom som vår himmelske kung. Han var den hjälte som de troende väntat generation efter generation från tidernas begynnelse, den hjälte som skulle frälsa oss till kostnaden av sitt dyra blod.

Frälsarkungen kom till folket i Jerusalem ridande på en åsna, så var det förutsagt om honom. Fortfarande idag kommer han till sitt folk, ingen behöver hämta honom. *Fråga inte i ditt hjärta: Vem ska stiga upp till himlen? – alltså för att hämta ner Kristus – eller: Vem ska stiga ner i avgrunden? – alltså för att hämta upp Kristus från de döda.* Nej, *Ordet är nära dig, i din mun och i ditt hjärta, alltså trons ord som vi predikar.* Så skriver Paulus. Det innebär att han kommer till oss som vår himmelske kung i evangeliets glada budskap. Vår kung kommer till oss med en frälsande, livgivande verkan, då som nu. Paulus skriver: *För om du med din mun bekänner att Jesus är Herren och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, ska du bli frälst.*

Jesus red in i Jerusalem på ett åsneförl i kontrast till jordiska kungars entré. Ingen jordisk kung skulle välja att ge ett sådant ödmjukt och vänligt, ja, svagt intryck. Jesus framträdde på det sättet därför att han valde det av fri vilja. Han som kunde tala till stormen och sjön och de lydde, han som kunde driva ut onda andar, han som kunde gå rakt igenom en mordisk hop som ville störta honom från klippan, han som kunde uppväcka döda - han avstod från att utöva sin gudomliga allmakt för att fullborda allt som var förutsagt om Messias, världens Frälsare. Det utslöt att han utövade världslig makt och våld, som Jesus några dagar senare skulle säga till Pilatus: *"Mitt rike är inte av den här världen. Hade mitt rike varit av den här världen, skulle mina tjänare ha kämpat för att jag inte skulle utlämnas åt judarna. Men nu är mitt rike inte av den här världen."* Pilatus sade: *"Du är alltså kung?"* Jesus svarade: *"Du själv säger att jag är kung. Därför är jag född och därför har jag kommit till världen, för att vittna om sanningen. Var och en som är av sanningen lyssnar till min röst."* Jesus kom för att återlösa, förvärva och vinna ett folk åt sig själv genom att avstå från att utöva sin makt och ödmjukt och tålmodigt utstå lidande. Vem han är ger värde åt hans lidande. Att en människa blir misshandlad är helt värdelöst. Men han är Guds lamm som genom sitt offer skulle ta bort världens

alla synder. Och efter att han blivit upphöjd på korset skulle han dra alla till sig genom budskapet om sitt återlösningsverk.

Utan att de riktigt förstod det var allt detta innefattat i folkets lovsång och bekännelse när de ropade: *Välsignat är vår fader Davids rike som kommer.* Det var en god och riktig bekännelse. Det syftar tillbaka på Guds löfte till David: *När din tid är slut och du vilar hos dina fäder ska jag efter dig upphöja din avkomling som ska utgå ur ditt liv, och jag ska befästa hans kungadöme. ... jag ska befästa hans kungatron för evigt. Jag ska vara hans far och han ska vara min son. ...Ditt hus och ditt kungadöme ska bestå inför mig till evig tid. Din tron ska vara befäst för evig tid.*” Jesus är uppfyllelsen av det löftet. Han är den kung Gud insatt åt oss. Han har med sin lydnad och sitt offer vunnit oss för sitt rike, som är ett evigt rike.

Som sagt: lärjungarna gjorde som Jesus befallt utan att ifrågasätta något och de blev strax belönade med upptäckten att det var och blev precis som Jesus förutsagt. *De ledde fölet till Jesus och lade sina mantlar på det, och han satt upp. 8 Många bredde ut sina mantlar på vägen, och andra strödde kvistar som de skar ute på fälten. 9 Och de som gick före och de som följde efter ropade: "Hosianna! Välsignad är han som kommer i Herrens namn. 10 Välsignat är vår fader Davids rike som kommer. Hosianna i höjden!"* Folket gav en god bekännelse både i ord och handling. *Hosianna* var ett uttryck som användes i böner med innebörden: ”jag ber: ”hjälp” eller ”fräls”. Men i det här sammanhanget är det en lovprisning. Med ord och gärning gav folket Jesus sin lovprisning. *Välsignad är han som kommer i Herrens namn.* Det är en välkomsthälsning som innebär att de erkände att han var sänd av Gud med välsignelser som övergår allt jordiskt - med himmelska andliga skatter till oss fattiga människor. *Hosianna i höjden*, liksom uttrycket *i Herrens namn* innebär att de erkände att när Jesus red in i Jerusalem på ett åsneföls så skedde det enligt Guds plan och allt som Herren uppenbarat om sig själv. Jesus kom ödmjuk, ridande på en åsna, för att fullborda Guds underbara forntida frälsningsplan som omfattade hela människosläktet.

Jesu ärofulla intåg kunde ha fortsatt i triumftåg efter triumftåg om han visat och utövat sitt gudomliga majestät. Men i oändligt stor kärlek till oss valde han korsets väg för att bli vår Frälsarkung – det är just den kung som vi förlorade syndare behöver. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus, vi ser med förundran hur du kommer till Jerusalem för att offra dig själv för oss. Vi tackar dig för att du genom ditt offer har gett oss liv - ett evigt liv i din härlighets ljus. Sänd din Ande att stärka vår tro genom ditt ord så att vi tillsammans med alla troende på jorden och alla änglar kan lova ditt namn för frälsningens under. Amen.